

De expert: Marry Fermont

Geboortefotografie

In Amerika is het al een echte trend, en ook in Nederland krijgt het voet aan de grond: het vastleggen van een geboorte.

Isabel

Met fotografie leg je de belangrijkste gebeurtenissen in je leven vast: verjaardagen, huwelijken, zwangerschap en nog veel meer momenten waarvan je de herinnering nooit wilt laten verwateren. Waarom slaan we dan het eerste moment in een mensenleven over: de geboorte van een kind?

Dat was ook iets dat Marry Fermont zich afvroeg. Als student-verloskundige zag ze het geluk en de spanning van de ouders. Ze wist dat ze dit op de gevoelige plaat kon vastleggen. Wat research op het internet bevestigde haar vermoeden: in Amerika is geboortefotografie reeds ingeburgerd. Dit in tegenstelling tot de lage landen. Marry zag voor zichzelf de kans om te pionieren en dit taboe te doorbreken, en met succes.

Fan van bevallingen

"Ik ben echt een fan van bevallingen! Ik vind het een heel mooie gebeurtenis. En dat is het natuurlijk ook. Jammer

genoeg word je door de verhalen die je hoort in onder andere de media bang gemaakt om te bevallen. Je hoort vaak wat er mis kan gaan, maar het gaat natuurlijk veel vaker goed. Ik wil die pracht laten zien, zonder het mooier te maken dan het is. Ik fotografeer gewoon hoe het is."

Marry vergelijkt geboortefotografie ook wel met bruidsfotografie. Het ringmoment vervang je door het doorknippen van de navelstreng en het boeket gooien is de eerste keer de baby zien. Een bevalling is echter een erg intiem, persoonlijk moment. Veel mensen zijn wat terughoudend om er een fotograaf bij te halen. "Belangrijk is dat vrouwen weten dat ik ze er zo mooi mogelijk opzet. Dus geen portretten als ze aan het persen zijn bijvoorbeeld, of wijdbeens (behalve als ze dat wil, natuurlijk). Ik maak foto's van de goeie kant, om het maar zo te zeggen." Marry legt het hele proces van de geboorte vast. Dat begint al vroeg

tijdens de bevalling. "Ik probeer zo snel mogelijk aanwezig te zijn, het liefst voordat, of op het moment dat de ontsluiting vijf centimeter is. Op deze manier probeer ik ook een stuk van de weeën vast te leggen. Zo komt de vrouw ook niet alleen puffend op de foto. Wat dat betreft denk ik vanuit de vrouw: hoe wil ze graag op de foto? En hoe niet? Er zijn subtiele manieren om de weeën en het persen vast te leggen: een koud washandje bijvoorbeeld, of de man die haar rug masseert. Op die manier zie je wel dat er een strijd wordt geleverd, maar zonder vervelende portretten. Daarbij gebruik ik graag een groot diafragma. Zo leg ik de aandacht op een bepaald onderwerp, en gaan letterlijk en figuurlijk alle scherpe randjes van een foto af: van de vrouw, van het bloed, van het proces."

Dan het moment van de geboorte zelf: de eerste kennismaking met de moeder. "Dat doe ik bewust zwartwit, want alles wat je glimmend ziet op de

Elin

foto is bloed en slijm. Een zwart-witfoto maakt het romantischer, minder hard. In kleur word je zo getrokken naar de kleuren!" Na de bevalling volgen de eerste controles: het wegen, de loopreflex, de grijpreflex, enzovoort. "Bij een keizersnede in het ziekenhuis zijn dat dingen die een moeder allemaal mist. Die zijn dan extra leuk om vastgelegd te hebben. Al heb je geen keizersnede gehad, dan nog kan het zijn dat de kamer zo is ingericht dat je er als moeder niets van meekrijgt. De moeder is ook vooral moe en blij dat het voorbij is!"

Kletsen, tv kijken, bevallen

Een veelgehoorde reacties op het werk van Marry is: een bevalling is zo intiem, dat wil je toch met z'n tweeën doen. "Nou, zeker als je in het ziekenhuis bevalt is dat niet zo intiem als mensen denken. Aan de lopende band komen er verpleegkundigen kijken hoe het met je gaat. Negen van de tien keer lukt het niet om binnen één dienst te bevallen. Dan gaat iedereen weg en komt de volgende horde artsen. De één doet iets in je infuus, een ander komt even voelen, dan krijg je een assistent-arts of een stagiaire aan je bed: mag die ook even voelen? Zo komt het dat ik het rustgevende punt word in het geheel, omdat ik continu aanwezig ben."

Ook Marry's kennis van verloskunde geeft haar een bepaalde meerwaarde. "Ik merk vaak dat de aanstaande ouders achterblijven met vragen wanneer een arts de kamer binnenkomt, uitleg geeft en weer weggaat. Wat is er nou precies verteld, en wat houdt dat in? Mensen vragen dan vaak dingen aan me, omdat ze weten dat ik die ervaring heb. Ik geef nooit nieuwe informatie, dat laat ik aan de artsen over, maar ik leg wel veel uit. Dat wordt altijd erg gewaardeerd."

Vaak zijn mensen zich amper bewust van Marry's aanwezigheid. Dat verschilt ook per bevalling. "Bij een natuurlijke bevalling wordt weinig gepraat. De man is dan bezig met het coachen van zijn vrouw. Achteraf zeggen ze allebei dat ze me nauwelijks hebben opgemerkt. Bij een ruggenprik, tja, dan is het heel anders. Je kunt rustig kletsen, televisie kijken, je hebt gewone gesprekken. Niet eens over de bevalling, maar gewoon over koetjes en kalfjes, tot het moment van tien centimeter ontsluiting is aangebroken. Tegen de tijd dat het kindje er

Elin

eenmaal is heeft helemaal niemand meer oog voor me."

In de krant en op tv

Bij een bruiloft wordt alles gepland: een fotograaf, vervoer, een jurk, de receptie. Als je zwanger bent is het regelen van een fotograaf niet het eerste waar je aan denkt. Het zou gemeengoed moeten worden: je hebt een maxi-cosi nodig, een babykamer, en een bevallingsfotograaf. Marry: "In het begin benaderden mensen me vaak pas op het laatste moment. Nu wordt dat steeds eerder. Ik krijg wel eens mailtjes dat vrouwen net zwanger zijn, na de eerste echo, zodat er wat verder vooruit gepland kan worden."

Nu de media aandacht schenkt aan het genre, groeit de bekendheid. Zo stond Marry al eerder in de krant en is ze bij EditieNL geweest. Daarop volgden best wat mailtjes van fotografen die het ook willen proberen. 'Hoe heb je dit of dat aangepakt?' Hoe staat Marry daar

tegenover? "Vroeg of laat zullen er concurrenten bijkomen. Dat is ook wel gunstig. Dan hoef ik niet meer alleen te werken aan naamsbekendheid voor het genre. Daarnaast zou een back-up fotograaf zo fijn zijn! Nu pas ik mijn leven aan op mijn werk. Ik ga nooit ver weg, en zelfs als ik in de sauna zit weten ze me te vinden. Dit genre is echt een aanslag op je sociale leven. Wellicht is dat ook een reden dat er nog niet zo veel geboortefotografen zijn. Je kunt het nauwelijks met iets anders combineren. Bovendien worden kinderen meestal 's nachts geboren. Dan ben je de dag erop niets waard. Maar het is zó mooi om te doen!" glundert ze.

Professionele instelling

Ook bij medici is geboortefotografie vaak nog onbekend. "Artsen zijn niet altijd happig op mijn aanwezigheid. Waarschijnlijk denken de artsen dat ik telkens in de weg sta." Marry adviseert voor mensen die ook geboortefotografie willen proberen: ga eens bij een bevaling in de hoek op een stoel zitten en kijk het allemaal aan. Ook al kun je tegen bloed en heb je operaties gezien op televisie, het is anders om er bij te zijn. Marry's ervaringen: "Het feit dat ik verloskunde heb gestudeerd opent wel wat deuren. De arts hoeft niet alles voor me uit te leggen of te vertellen waarom ze iets doen." Een andere reden waarom

“Het zou gemeengoed moeten worden:
je hebt een maxi-cosi nodig, een
babykamer, en een bevallingsfotograaf”

Ferron

Marry Fermont

Web: www.fermontfotografie.nl

Marry Fermont is geboortefotograaf en houdt zich daarnaast bezig met zwangerschaps- en newbornfotografie. Ze blinkt uit in de persoonlijke aandacht voor haar klanten. Dat blijkt bijvoorbeeld uit de albums: deze worden geleverd met een speciale handgemaakte hoes. De hoes is geïnspireerd op het geboortekaartje en gepersonaliseerd. "Ik vind het altijd erg leuk samen met degene die de hoesen

maakt te verzinnen hoe het eruit gaat zien. Mensen kiezen natuurlijk met zorg het geboortekaartje uit, dus wij maken met zorg de hoes."

Daarnaast houdt Marry op haar website een blog bij, met al haar ervaringen. Deze worden gretig gelezen door vrouwen. Hierop vind je ook veel foto's van geboortes, uiteraard allen geplaatst met toestemming van de betrokkenen. Via deze website, haar Twitter-pagina en Facebook houdt ze veel contact met haar klanten, ook na de bevalling.

artsen niet happig zijn op Marry's aanwezigheid, is dat ze niet zomaar op het internet willen verschijnen en dat is natuurlijk begrijpelijk. Zorg daarom voor mailadressen, vraag toestemming als je de foto's wilt gebruiken en stuur een linkje als de foto's online staan.

"Naarmate ik bekender word is het wel makkelijker geworden. Laatst was ik in Nieuwegein, bij een ziekenhuisbevalling. Ik kwam precies op het moment dat de ruggenprik werd gezet. Dan kom je op een onhandig moment binnen. Ik werd de personeelskamer gewezen voor een kopje koffie, tot de prik gezet was. Toen ik daar zat kwam er iemand binnen. Zij merkte op: 'wat heb jij een grote camera bij je!' Ik vertelde haar dat ik een geboorte kwam fotograferen. 'O, ik heb over jou in de krant gelezen, je artikel heeft hier heel erg lang gelegen! We hebben ons de hele tijd afgevraagd: 'Wanneer zou ze eens bij ons komen?' Dat vond ik zo tof!

Ze wist zelfs dat ik uit Middelburg kwam!"

Bevallen is topsport

Iedere geboorte is een soort georganiseerde chaos. Iedere bevalling is ook anders. De ene keer duurt het uren, in het andere uiterste is het voorbij in een zucht en een steun. "Als je binnenkomt bij het persen en je wilt toch nog even een stukje van de voorgeschiedenis laten zien, dan moet je heel snel zijn. Alle details, de sfeerbeelden, het CTG-apparaat, een ballende vuist, daar heb je niet meer rustig de tijd voor. Het is de kunst om zo geruisloos mogelijk te werk te gaan. Hebben mensen er toch last van, dan kunnen ze dat altijd aangeven. Dat vertel ik ze ook in het kennismakingsgesprek. Als de baby er dan is, dan ziet niemand je meer."

Dat iedere bevalling anders is blijkt wel uit haar diverse ervaringen. Zo had ze eens een 'sterrenkijker': een kindje

Daan

dat niet omlaag kijkt, zoals gewoon is, maar omhoog. Het hoofdje is dan groter voor de doorgang. Dan duurt de bevalling langer. Er waren echter nog andere complicaties: "De navelstreng zat om het nekje, en de baby had in het vruchtwater gepoept. Het kindje moest er echt snel uit. De gynaecoloog werd erbij gehaald, de assistent-arts, een stagiaire verloskundige. Natuurlijk liepen ook de verloskundige en de man nog rond. Na een tijd kwam het kindje ter wereld en ademde niet meteen. Op dat moment moest ik zorgen dat ik niemand in de weg stond. Daarom nam ik een plaats in bij het hoofdeinde van het bed. Er komen dan allerlei toeters en bellen tevoorschijn, maar alles kwam nog goed met het kindje. Ik zou ook niet weten wat ik zou doen als er een minder goede afloop zou zijn, maar ik hou er altijd rekening mee. Ik denk dat mijn foto's dan wel des te waardevoller zouden zijn voor de ouders."

Combinatie

Bevallingen laten zich niet dwingen, dat is duidelijk. Maar hoe plan je het dan? "Ik boek niet meer dan vier bevallingen per maand in. Vier is de max. Ik had vorig jaar iemand op 2 oktober en op 6 oktober uitgerekend. Die van 6 oktober beviel op 13 september, die van 2 oktober beviel op 14 oktober. Dan zit je ineens met een maand er tussen. Het zegt dus niks"

Maar wat doet Marry in die tussentijd? "Nou, het laat zich uitstekend combineren met zwangerschapsfotografie. Zwangere vrouwen die met hun buik op de foto gaan hebben er wel begrip voor als je moet afbellen door een bevalling." Een nieuwe afspraak maken is zo gedaan. Ook baby's fotograferen is eenvoudig in te plannen, zolang het in de eerste tien dagen gebeurt. Of je nu op dag drie of dag zes komt, dat maakt eigenlijk niet zo veel uit. Marry:

"Daarnaast smullen zwangere vrouwen ook altijd van de verhalen op m'n website. Over iedere bevalling schrijf ik namelijk een blog, met foto's erbij. Er komen ook heel veel bezoekers die alleen die verhalen lezen." ■

Raisa

